

אחרים דורשים קרדיט - לפי סיכומו של שנקר 150.000. הופיין
סבור שאפשר לתת 25.000. הבנק האפותיקאי התחייב בהבטחות על
חצי מליון הלוואות. הופיין אומר שבמשך החדשים הקרובים יתן את
הכסף הזה. גרינבום מפקפק אם יתן. - הבנקים הקטנים הוצלו,
אבל הפרעונות הנכנסים לבנקים האלה - נגבה ע"י הבנקים הגדולים
שהצילו אותם, ואין הקטנים יכולים לתת קרדיטים ולעשות עסקים
חדשים.

מחר נמשכת ועדת הבנקים. אם תמצא אפשרות /
הקרדיט - לבנין וחרושת לכה"פ חצי מליון - אז אפשר לבנות שירול
יותר טוב.

24.11.35

מגנס ביקשני להפגש אהו יחד עם סנטור. בשבע בערב
באנו אצלו. הוא הציג שתי שאלות: העברה, ערבים. הוא מתנגד
להעברה מהסעמים הידועים ויתכן שיחתום על המשאל הרוויזיוניסטי...
אמרתי לו עמדתי אני.

בענין הערבים שאל: אם נסכים לקביעת אחוז: 40
יהודים ו-60 ערבים. הערבים מוכנים אז לאפשר את עליית ה-40%
(עד כדי 40%) אפילו מיד. סנטור ענה שלא יסכים והיהודים לא
יסכימו להגבלה זו. אני אמרתי שגם הערבים לא יסכימו, ואם
מי שהוא דיבר אהו על זה אני בכל זאת בטוח שאפילו אלה שריברו
אהו לא יעיצו להציע זאת לערבים בגלוי. מגנס הבטיחני שהמציעים

הם אנשים רצינים ובעלי כוח. הם מאמינים שהממשלה היא בזיון,
שהיא עושה כל מה שאנו רוצים, שהעליה תגדל, שנקנה כל הקרקעות
והיו באמת רוצים להגיע על בסיס זה לידי הבנה. אם היהודים
ימשיכו לכך הם מוכנים גם לפתוח עבר הירדן - בתנאי הגבלה ידועים.
ברם גם הוא, מגנס, בטוח שלא ימצאו אנשים בשוב שימשיכו לכך.
אני הסברתי שוב למגנס עמדותי שאני מוכן להפגש עם
ערבים המבקשים ברצינות מוצא לדון אתם על הסכם, אולם ביסוד ההסכם
צריך להניח מאמץ משותף להגיע לידי מתרון שמספק גם את שאיפות
היהודים וגם שאיפות העם הערבי בשלמותו. שני היסודות שאני
רואה לכך הם: הבטחה קונסטיתוסיונית לאי השתלטות בארץ, בלי
קשר עם יחס מספרי, עזרה לפיתוח הארצות הערביות מחוץ לא"י.
- עד שעה מאוחרת קראתי את החומר הסודי על עליה,
עבר הירדן ועוד.

25.11.35

בבקר ירדתי לת"א, ובאחת עשרה נסעתי עם ברל לחיפה.

נפגשנו עם פ.ר. לשיחה שארכה ארבע שעות, אולם
לענינים הממשיים הגענו רק בשעה האחרונה. הוא מעבד עכשיו
חוקת העובדים ויעיין מחדש בשאלת ארגון הפקידים.
הוא יעשה עבודה בקו של מתח גבוה ובבנין בחים
לעובדיו. "הנמל" בחיפה כנראה עדיין לא הוסכם ע"י הממשלה.